

- метод стенографії: процес приховування інформації у файлах, що буде доказом авторства;

- метод «Маячок» – це особлива позначка, яка розміщується на творі і спрацьовує під час несанкціонованого використання, надаючи можливість знайти порушника авторських прав [6].

Таким чином, на сьогодні проблема збереження об'єктів авторських прав у мережі Інтернет набуває особливої актуальності, так як на кожному кроці ми стикаємося з явищем плагіату, незаконного копіювання творів чи окремих елементів і їх розповсюдженням. Саме тому в еру інформаційних технологій важливими кроками є розробка і використання заходів, що допоможуть урегулювати відносини авторського права в глобальному інформаційному просторі; забезпечення відповідності законодавчих норм рівню розвитку суспільства.

Список літератури: 1. Антонов В.М. Інтелектуальна власність і комп'ютерне авторське право. – К.: КНТ, 2005. – С. 147. 2. Жилінкова О. Реалізація прав інтелектуальної власності в Інтернеті за допомогою ліцензії Creative Commons // Юридичний журнал. – 2011. – №2(104). – С. 55. 3. Нагорняк Г. Стан та проблеми захисту інформаційних продуктів як об'єктів авторського права у мережі Інтернет // Соціально-економічні проблеми і держава. — 2012. — Вип. 2 (7). — С. 209-217. 4. Пастухов О.М. Авторське право в Інтернеті. – К.: Вид-во «Школа», 2004. – С.127. 5. Петренко К. Проблеми захисту авторського права в мережі Інтернет // Вісник ОНУ ім. І.І.Мечникова. – 2012. – Вип.7. – С. 209 – 217. 6. Римаренко І.В. Захист авторських прав та творів, розміщених в Інтернеті [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/VAPSV_pdu/2011_3/St_10.pdf

ДЕНИСЕВИЧ Т.М., магістр, Дніпропетровська державна фінансова академія

МЕРЖЕВ Д.П., магістр, Дніпропетровська державна фінансова академія

СЕМЕНОВА Л.Ю., к.е.н, доцент, Дніпропетровська державна фінансова академія

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ

Конституцією України визнані права та свободи громадян.

Відповідно до ст. 43 Конституції України держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб [2].

Згідно ст. 197 Кодексу законів про працю України випускникам державних навчальних закладів, потреба в яких раніше була заявлена підприємствами, установами, організаціями, надається робота за фахом на період не менше трьох років у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України [1].

Але однією з основних проблем зайнятості молоді досі залишається незацікавленість роботодавця у молодому спеціалісті, так як у нього немає досвіду роботи, професійних знань і такого робітника треба забезпечити отриманням необхідних навичок та вмінь. Це найчастіший аргумент відмови в наданні першого робочого місця. А якщо вже і пропонують роботу, то за мізерну заробітну плату.

Основними умови, щодо вирішення проблем працевлаштування молоді в Україні є :

1. Необґрунтована відмова в прийомі на роботу забороняється (Ст.22 КЗпПУ).

2. Якщо вже робота отримана, тоді необхідно задля своєї безпеки та юридичного захисту своїх конституційних прав укласти трудовий договір та з метою перевірки відповідності працівника роботі, що доручається, власником може бути встановлене випробування. Однак для молодих спеціалістів після закінчення вищих навчальних закладів випробування не встановлюється (Ст.26 КЗпПУ) [3].

Отже, за законодавством молодий спеціаліст має певну кількість гарантій. Але проблема полягає у тому, що роботодавці не зацікавлені у працівниках без досвіду роботи. Звідси виникає проблема, що молодь йде працювати не за фахом або просто залишається безробітною, втрачаючи певні навички, здобуті під час освіти, влаштовуються на роботи неофіційно і як наслідок збільшується рівень тіньового сектору економіки та безробіття.

На мою думку, в Україні необхідно впроваджувати зарубіжну практику працевлаштування молоді. Наприклад, у Німеччині унікальна система освіти. Вона полягає у тому, що студент спочатку заключає договір з підприємством з тією умовою, що в подальшому він буде там працювати, а роботодавець сплачує за нього навчання. Студент один семестр навчається, потім йде на це саме підприємство на практику, потім знову навчається і так кожного семестру. Разом з тим, молодий спеціаліст кожного місяця отримує стипендію в незалежності від того чи він на підприємстві або навчанні. В результаті студент отримує

теоретичні знання у вищому навчальному закладі, практичний досвід та навички на підприємстві і впевненість у своєму працевлаштуванні та роботодавець має молодого працівника с професійними знаннями та досвідом роботи саме за необхідною спеціальністю.

Також необхідно створювати програми для роботодавців, щоб зацікавлювати їх у прийнятті на роботу молодих спеціалістів, адже молодь це не лише робоча сила без досвіду роботи, професійних навичок, але ж це й мобільність в роботі, креативність і новаторство.

Література: 1. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 № 322-VIII; 2. Шмигельська Ю., Мезева А. «Соціальне становлення, розвиток, та гарантування зайнятості молоді на ринку праці в Україні» // [Електронний ресурс].-Доступний з <http://conferences.neasmo.org.ua/node/2877> 3. Пархоменко А.А., Кондратьев В.О.«Праця молоді» // [Електронний ресурс]. Доступний з http://www.rusnauka.com/22_NIOBG_2007/Pravo/24913.doc.htm

ІГНАТЕНКО А.О., студент, Дніпропетровська державна фінансова академія

МАЛИШ П.О., студент, Дніпропетровська державна фінансова академія

ШКУРА І.С., к.е.н., доцент, Дніпропетровська державна фінансова академія

МІЖНАРОДНЕ ПОДВІЙНЕ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ

Сьогодні в запобіганні подвійному оподаткуванню доходів(прибутків) і майна зацікавлені не тільки платники податку, а й самі держави. Крім того, податковий тягар на юридичних і фізичних осіб, які діють у сфері міжнародних економічних відносин, без усунення подвійного оподаткування може сягати таких розмірів, що будь-яка участь міжнародному розподілі праці для них стане економічно невиправданою[2].

В міжнародній практиці були вироблені способи і методи усунення подвійного оподаткування, яке може здійснюватися двома методами: у односторонньому та двосторонньому порядку. Сутність першого методу полягає у зміні національного податкового законодавства. У двосторонньому (багатосторонньому) здійснюється шляхом укладання міжнародних двосторонніх угод